

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔබගේ පවුලේ අය සමග ඔබ නිවසේ ජීවත් වන අතර, ඔබ සියලු දෙනාටම ඔබගේ වගකීම් ඉටු කළ යුතුයි. එකවරක් අසීමිත අත්හැරීම සිදුකර, උපත් 21කට ප්‍රතිලාභයක් නිර්මාණය කරගන්න.

ප්‍රශ්නය: එහෙ මෙහෙ යන එන සහ ඇවිදින ගමන්, ඔබට ආධ්‍යාත්මික වන්දනා ගමනේ සිටීමට හැකි වීම සඳහා ඔබ සිහි කළ යුතු එක් දෙය කුමක්ද?

පිළිතුර: ඇවිදින සහ එහෙ මෙහෙ යන එන ගමන්, ඔබ සියලු දෙනාම නළුවන් බවත් ඔබ දැන් ආපසු නිවසට යා යුතු බවත් සිහි කරන්න. පියා ඔබට මෙය සිහිගන්වයි දරුවනේ, මා ඔබව පෙරලා නිවසට රැගෙන යාමට පැමිණ සිටියි. මෙම අවධානය පවත්වා ගැනීම, 'මන්මනාහව' සහ 'මධ්‍යස්ථව' වීමයි. පියා ඔබට උගන්වන ආධ්‍යාත්මික වන්දනා ගමන මෙයයි.

ප්‍රශ්නය: විමුක්තිය ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය සුදුසුකම් මොනවාද?

පිළිතුර: සියලු ගුණදම් වලින් පිරිපුන් වීම සහ දිව්‍යමය කලා 16න් සපිරි වීම යන පියාගෙන් ඔබට ලැබෙන ප්‍රශංසාව, විමුක්තිය සඳහා ඔබට අවශ්‍ය සුදුසුකම් වේ.

ගීතය: අහෝ සිත, ඉවසන්න! ඔබගේ සතුටේ දින ඉතා ළඟයි...

ඕම් ශාන්ති. පැරණි නාටකය අවසන් වීමට ආසන්න බව, ඔබ දරන උත්සාහයට අනුව, අංක පිලිවෙලට දරුවන් දන්නවා. දුක් දින තව ටික කලකට පමණක් තිබෙන අතර ඉන්පසුව නිරන්තර සතුට, සතුටම හැර වෙනත් දෙයක් නොතිබෙයි. ඔබ සතුට ගැන දන්නා විට, මෙය දුක් දේශය බව ඔබට වැටහෙයි. ඒ දෙක අතර විශාල වෙනසක් තිබේ. ඔබ දැන් සතුට වෙනුවෙන් උත්සාහ දරනවා, එනම් ඔබ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරනවා. ඕනෑම කෙනෙකුට මෙය විස්තර කර දීම පහසුයි. ඔබ දැන් බාබා වෙතට යා යුතුයි. ඔබව පෙරලා ගෙන යාමට බාබා පැමිණ සිටියි. ඔබගේ පවුලේ අය සමග නිවසේ වාසය කරන අතර, නළුවා මලක් මෙන් පිවිතුරුව ජීවත් වී, අනිවාර්යෙන් ඔබගේ වගකීම් ඉටු කරන්න. ඔබ, තම යුතුකම් ඉටු නොකරන්නේ නම්, ඔබද සන්යාසීන් හා සමාන වෙයි. ඔවුන්ගේ වගකීම් ඉටු නොකරන අය, හුදකලා මාවතේ අය හෝ හත යෝගීන් බව කියයි. දෙවියන් දැන් අපට රාජයෝගාව උගන්වන අතර අප එය ඉගෙන ගන්නවා. භාරතයේ ආගමික ග්‍රන්ථය වන්නේ ගීතාවයි. අන් අයට ඇති ආගමික ග්‍රන්ථ සමග අපගේ කිසිම සම්බන්ධකමක් නැත. සන්යාසීන් ගෘහ මාවතට අයත් වන්නේ නැත. ඔවුන්ගේ එය, හත යෝගාවයි. ඔවුන් තම නිවෙස් සහ පවුල් අතහැර වනගත වෙයි. ඔවුන් උපතින් උපතට අත්හැරීම සිදුකළ යුතුයි. ඔබ පවුලේ අය සමග නිවෙස්වල වාසය කරන අතර එක් වරක් පමණක් අත්හැරීම සිදුකර, ඉන්පසුව උපත් 21කට එහි ප්‍රතිලාභය හිමිකරගනී. ඔවුන්ගේ එය සීමිත අත්හැරීම වන අතර ඔබගේ එය අසීමිත අත්හැරීමයි. ඔබගේ මෙම රාජයෝගාව, බොහෝ ප්‍රශංසාවට ලක්වෙයි. දෙවියන් ඔබට රාජයෝගාව ඉගැන්නුවා. දෙවියන් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ උසස්ම උසස් කෙනා පමණයි. ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණා දෙවියන් විය නොහැක. අසීමිත පියා, අශාරීරික කෙනාය. ඔබට අසීමිත ආධිපත්‍යය ලබා දිය හැක්කේ ඔහුට පමණයි. මෙහිදී ගෘහ මාවතට අකමැත්තක් නොදක්වයි. පියා පවසන්නේ: මෙම අවසන් උපතේදී ඔබගේ පවුලේ අය සමග නිවසේ වාසය කරන අතර, පිවිතුරු වන්න. කිසිම සන්යාසී කෙනෙක් පාරිශුද්ධකරු ලෙස හැඳින්විය නොහැක. ඔවුන්ටද පිවිතුරු ලෝකයක් අවශ්‍යයි. තිබෙන්නේ එක ලෝකයක් වන අතර, ඒ වෙනුවෙන් ඔවුන් පාරිශුද්ධකරු පියාට කන්නලව් කරයි. ඔවුන් ගෘහ මාවතට අයත් නැති බැවින්, ඔවුන් දේවතාවන් ගැන විශ්වාස නොකරයි. ඔවුන්ට කිසිදා රාජයෝගාව ඉගැන්විය නොහැකි අතර, පියාට කිසිදා හතයෝගව ඉගැන්විය නොහැක. මෙය වටහාගත යුතු කරුණකි. ලෝක සම්මන්ත්‍රණයක් දිල්ලියේ පැවැත්වීමට නියමිතයි. එහිදී මෙම දේවල් විස්තර කරන්න. ඔවුන්ට එය ලිඛිතව ලබාදෙන්න. එය ලිඛිතව ඇත්නම්, ඔවුන් සියලු දෙනාට එය වැටහෙයි. අප දැන් අයත් වන්නේ උසස්ම-උසස් බ්‍රහ්මන වංශයටයි. ඒ මිනිසුන් අයත් වන්නේ ශුද්‍ර වංශයටයි. අප දේවවාදීන් වන අතර ඔවුන් අදේවවාදීන්ය. ඔවුන් දෙවියන්ව නොහඳුනන අය වන අතර අප දෙවියන් සමග යෝගාවේ සිටින අයයි. එබැවින් අදහස්වල වෙනසක් තිබේ නොවේද? පැමිණ ඔබව දේවවාදීන් බවට පත් කරන්නේ දෙවියන් පමණයි. පියාට අයත් වීමෙන් ඔබට පියාගේ උරුමය හිමිවෙයි. මේවා ඉතා සංකූල දේවල්ය. ප්‍රථමයෙන් ඔබගේ බුද්ධියේ සනිටුහන් විය යුත්තේ, ආදි සනාතන දෙවි දේවතා ධර්මය ස්ථාපිත කළ, ගීතාවේ දෙවියන්, පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය බවයි. ප්‍රධානතම එක වන්නේ භාරතයේ දේවතා ධර්මයයි. භාරතයේ ජනතාවට තමන්ගේම ධර්මය අමතක වී ඇත. භාරතයේ ජනතාවට තමන්ගේම ධර්මය අමතක වීම නාටකයට අනුව සිදුවිය යුතු බව ඔබ දන්නවා. පියාට පැමිණ, ස්ථාපනය

සිදුකිරීමට හැකි වන්නේ එවිට පමණයි. එසේ නැත්නම් ඔහු පැමිණෙන්නේ කුමටද? ඔහු පවසන්නේ: දේවතා ධර්මය අතුරුදහන් වූ විට මා පැමිණෙන්නෙමි. එය අනිවාර්යෙන් අතුරුදහන් විය යුතුයි. මෙවන් කියමනකි: ගවයාගේ එක පාදයක් කැඩී ඇති අතර ලෝකය, පාද තුනක් මත සිටගෙන සිටියි. ප්‍රධාන ආගම් සතරකි. දේවතා ධර්මයේ පාදය දැන් කැඩී ගොසින්ය, එනම් එම ධර්මය දැන් අතුරුදහන් වී ඇත. නුග ගසේ නිදසුන දෙමින්, එහි අත්තිවාරම දිරාපත් වී ඇති නමුත් අතු රිකිලි පවතින ආකාරය ඔවුන් පෙන්වන්නේ මේ නිසාය. එබැවින් මෙහිද දැන් දේවතා ධර්මයේ අත්තිවාරම නොපවතින නමුත්, බොහෝ ඇදහිලි සහ නිකායන් ආදී තිබේ. ඔබගේ බුද්ධිය සම්පූර්ණයෙන් ආලෝකනය වී තිබේ. පියා පවසන්නේ: ඔය දරුවන් මෙම නාටකයේ රහස් සහ මුළු වෘක්කයම දැන් පැරණි වී ඇති අන්දම ගැන දන්නවා. කලී යුගයට පසුව ස්වර්ණමය යුගය නියත වශයෙන්ම පැමිණිය යුතුයි: වක්‍රය අනිවාර්යෙන් බ්‍රමණය විය යුතුයි. නාටකය අවසන් වීමට ඉතා ආසන්න බවත් අප නිවසට යන බවත් ඔබගේ බුද්ධියේ රඳවා තබාගන්න. ඇවිදින සහ එහෙ මෙහෙ යන එන අතර ඔබ දැන් පෙරලා නිවසට යා යුතු බව සිහියේ තබාගන්න. “මන්මනාහව” සහ “මද්‍යාභිභව” හි අරුත මෙයයි. විශාල රැස්වීම්වල ඔබට දේශන පැවැත්වීමට තිබෙන විට, පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය නැවත වරක් ඔබට මෙසේ පවසන බව විස්තර කරන්න: අහෝ දරුවනේ, ඔබගේ ශරීර සහ සියලුම ශාරීරික ආගම් අත්හැර, තමන් ජීවත්ම බව සලකා, පියා සිහිපත් කරන්න, එවිට ඔබගේ පාපයන් පිලිස්සී යයි. මා ඔබට රාජයෝගාව උගන්වනවා. ඔබගේ පවුලේ අය සමග නිවසේ වාසය කරන අතර නෙළුම් මලක් මෙන් වී මා සිහිපත් කර, පිවිතුරුව රැඳී සිට, දැනුමද ධාරණය කරගන්න. දැන් සියලු දෙනාම සිටින්නේ පිරිහුනු තත්ත්වයේය. බාබා පැමිණ ඔවුන්ට විමුක්තිය ලබා දෙයි. ස්වර්ණමය යුගයෙහි දේවතාවන් සිටියේ ජීවන-මුක්තියේය. ජීවන-මුක්තිය සඳහා ඔබට අවශ්‍ය සුදුසුකම් වන්නේ, සියලු ගුණදම් වලින් සපිරි වීම සහ දිව්‍යමය කලාවන් 16න් පිරී සිටීමයි. ඔබට මෙම සුදුසුකම් ලබාදෙන්නේ කවුද? පියා. ඔහුගේ සුදුසුකම් මොනවාද? ඔහු දැනුමේ මහා සාගරය සහ සාමයේ මහා සාගරයයි. ඔහුගේ වර්ණනාව මුළුමනින්ම වෙනස්ය. සියලු දෙනාම එක්කෙනෙක් නොවෙයි. පියා එක්කෙනෙක් පමණක් වන අතර ජීවත්ම වන අප සියලු දෙනාම ඔහුගේ දරුවන්ය. නව නිර්මාණය දැන් නිර්මාණය වෙමින් පවතිනවා. ඔබ සියලු දෙනාම ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මාගේ දරුවන්ය. කෙසේවෙතත් ඒ මිනිසුන්ට මෙම දේවල් වටහාගැනීමට නොහැක. උසස්ම-උසස් වන්නේ බ්‍රහ්මන වංශයයි. සිහිපත් කෙරෙන්නේ භාරතයේ වංශ පමණයි. උපන් 84 ගන්නා අතර ඔබ මෙම වංශ තුළින් යා යුතුයි. බ්‍රහ්මනයන් සිටින්නේ සංගම යුගයේ පමණයි. අවිවා. නිහැඬියාව ඉතා හොඳයි. ඔබ සෑම කෙනෙකුගේම ගෙල වටා සාමයේ මාලාවක් තිබේ. ඇගේ මාලය නැතිකළ රැජිනකගේ කතාපුවතක් තිබේ. ඔබ දැන් බොහෝ සේ ඔබගේ නිවස, සාම දේශය, සිහි කරයි. සෑම කෙනෙකුටම අවශ්‍ය වන්නේ සාම නිවහනට යාමටයි, නමුත් ඔවුන්ට මාර්ගය පෙන්වන්නේ කවුද? පියා, සාමයේ සාගරය, හැර වෙනත් කිසිවෙකුට ඔබට මාර්ගය පෙන්විය නොහැක. “සාමයේ මහා සයුර, ආනන්දයේ මහා සයුර” යන පියාගේ ප්‍රශංසාව ඉතා හොඳයි. ඔහු මනුෂ්‍ය ලෝක වෘක්කයේ බීජයයි. රාත්‍රිය සහ දහවල මෙන් විශාල වෙනසක් තිබේ! ක්‍රිෂ්ණාට මනුෂ්‍ය ලෝකයේ බීජය යැයි කිව නොහැක. පියාගේ ප්‍රශංසාව වෙනස්ය. ඔහු සෑම තැනකම සිටින බව පැවසීමෙන්, ඔහුගේ ප්‍රශංසාව ඔප්පු කළ නොහැක. දෙවියන් අසුන්ගෙන, තමන්ටම වන්දනා කරගන්නවා නොවෙයි. දෙවියන් සදාතනිකව වන්දනාවට සුදුසුයි. ඔහු කිසිදා වන්දනාකරුවෙක් වන්නේ නැත. උඩ සිට පැමිණෙන අය, වන්දනා ලැබීමට සුදුසු අයව සිට පසුව වන්දනාකරුවන් වෙයි. බොහෝ කරුණු තිබේ. බලන්න බොහෝ මිනිසුන් මෙහි පැමිණෙන ආකාරය, නමුත් ගමනාන්තය ඉතා උසස් බැවින්, කෝටි ගණනකින් මතුවන්නේ අතලොස්සක් පමණයි. බොහෝ පුරවැසියන් දිගින් දිගටම නිර්මාණය වන නමුත් මාලාවේ පබුළු වන්නේ කෝටි ගණනකින් අතලොස්සක් පමණයි. නාරදගේ නිදසුන තිබේ. ඔබ දැන් තමන්ගේම මුහුණු දෙස බලා, ලක්ෂ්මී විවාහ කරගැනීමට ඔබ සුදුසු වී ඇත්ද කියා බලයි. රජවරුන් බවට පත්වන්නේ ටික දෙනෙක් පමණයි. එක රජ කෙනෙකුට බොහෝ පුරවැසියන් නිර්මාණය කෙරෙනවා. ඔබ උසස් වීමට උත්සාහ දැරිය යුතුයි. රජවරුන් අතරේ සමහරු මහා රජවරුන් වන අතර සමහරු සුළු රජවරුන්ය. භාරතයේ බොහෝ රජවරුන් සිටියි. භාරතයේ රාජධානි දිගටම පැවතී ඇත. ස්වර්ණමය යුගයේ බොහෝ රජවරුන් සහ අධිරාජවරුන් සිටියි. එහි අධිරාජවරුන්ට රජකුමරුන් සහ රජකුමරියන් සිටියි. ඔවුන්ට බොහෝ දේපළ තිබේ. රජවරුන්ට දේපළ තිබෙන්නේ අඩුවෙනි. දැන් තිබෙන්නේ මිනිසා විසින් මිනිසා පාලනය කිරීමයි. රාජධානිය දැන් ස්ථාපනය වෙමින් පවතිනවා. මෙය ශ්‍රී ලක්ෂ්මී සහ ශ්‍රී නාරායන් වීම සඳහා දැනුමයි. ඔබ

උත්සාහ දරන්නේ මෙයටයි. බාබා විමසන්නේ: ඔබ ලක්ෂ්මී සහ නාරායන්ගේ තත්ත්වයද, නැතහොත් රාමා සීතාගේ තත්ත්වය හිමි කරගන්නවාද? එවිට ඔබ සියලු දෙනාම පිළිතුරු දෙන්නේ: අපි ලක්ෂ්මී සහ නාරායන්ගේ තත්ත්වය හිමිකරගන්නවා. අපි පියාගෙන් සම්පූර්ණ උරුමය හිමි කරගන්නම්. මේවා ආශ්චර්යමත් දේවල්ය. වෙනත් කිසිම තැනක ඔවුන් මෙවන් දේවල් කතාකරන්නේ නැති අතර ග්‍රන්ථවලද මෙම දේවල් සඳහන් වී නැත. ඔබගේ බුද්ධියේ අගුල් දැන් විවර වී තිබේ. පියා විස්තර කරන්නේ: එහෙ මෙහෙ ඇවිදින විට සහ ගමන් කරන විට, තමන් නළුවන් බව සලකන්න. ඔබ දැන් පෙරළා නිවසට යා යුතුයි: නිරන්තරයෙන් මෙය සිහිකරන්න. මෙයට “මන්මනාභව” සහ “මද්‍යාභව” වීම යැයි කියයි. පියා නැවත නැවතත් ඔබට සිහි ගන්වන්නේ: දරුවනේ, මා පැමිණ සිටින්නේ ඔබව ආපසු නිවසට ගෙන යාමටයි. ආධ්‍යාත්මික වන්දනා ගමන මෙයයි. පියා හැර වෙනත් කිසිවෙකුට මෙය කිරීමට ඔබව දිරි ගැන්විය නොහැක. ඔබ භාරතයටද ප්‍රශංසා කළ යුතුයි. වඩාත්ම පූජනීය දේශය, මෙම භාරතයයි. එය පියා, දුක නැති කරන්නා සහ සතුට පිරිනමන්නා මෙන්ම සියලු දෙනාටම විමුක්තිය පිරිනමන්නාගේ උපන් බිමයි. එම පියාම සියලු දෙනාගේම මුක්ති දායකයාද වෙයි. සියල්ලට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨතම වන්දනා ස්ථානය මෙයයි. භාරතයේ මිනිසුන් ශිව දේවාලයට යන නමුත් ඔවුන් පියාව නොහඳුනයි. ඔවුන් ගාන්දීව හඳුනනවා. ඔහු ඉතා හොඳ පුද්ගලයෙක් බව ඔවුන් විශ්වාස කරයි, ඔවුන් ඔහුගේ ප්‍රතිමාවට මල් පූජා කරමින් රූපියල් සිය දහස් ගණන් වියදම් කරන්නේ මේ නිසාය. මෙකල, එය ඔවුන්ගේ පාලනයයි: ඔවුන්ට අවශ්‍ය ඕනෑම දෙයක් ඔවුන්ට කළ හැක. පියා මෙහි අසුන්ගෙන අදාෂ්‍යමාන ලෙසින් ස්ථාපනය සිදුකරමින් සිටිනවා. ප්‍රථමයෙන් භාරතයේ දේවතාවන්ගේ රාජධානිය පැවතුණා. දේවතාවන් සහ අසුරයන් අතර යුද්ධයක් සිදු වූ බව ඔවුන් පෙන්වා ඇති නමුත් එය ඒ ආකාරයෙන් සිදු වූයේ නැත. ඔබ මායා පරාජය කරන්නේ මෙහි සටන් බිමේය. ඔබට මායා පරාජය කරවීමට මගපාදන්නේ අනිවාර්යෙන්ම සර්ව බලධාරී පියාය. ක්‍රිෂ්ණාට සර්ව බලධාරියා යැයි කිව නොහැක. ඔබව රාවනගේ රාජධානියෙන් මුදවා, රාම රාජධානිය ස්ථාපිත කරන්නේ පියා පමණයි: එහිදී යුද්ධයක් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. ක්‍රිෂ්ණාට සර්ව බලධාරී යැයි කිව නොහැක. දැන් සියලුම මනුෂ්‍යයන් අතරින් ක්‍රිස්තියානුවන් සර්ව බලධාරීන් බව අපට පෙනෙයි: ඔවුන්ට ඕනෑම කෙනෙක් පරාජය කළ හැක. කෙසේවෙතත්, ඔවුන්ට ලෝකයේ අධිපතියන් බවට පත්වීමට හැකි වීම, නීතිය නොවෙයි. මෙම රහස් දන්නේ ඔබ පමණයි. මෙකල, සර්ව බලධාරී රාජධානිය, ක්‍රිස්තියානුවන්ගේය. එසේ නැතහොත් අවසානයේ පැමිණියේ ඔවුන් බැවින් අඩුම විය යුත්තේ ඔවුන්ගේ ජනගහණයයි. කෙසේවෙතත්, ආගම් තුන අතරින්, වඩාත්ම බලවත් එයයි: ඔවුන් සියලු දෙනාටම පාලනය කරයි. මෙම නාටකයද නියම වූවක්. අපගේ රාජධානිය අපට ලබා ගැනීමට තිබෙන්නේ ඔවුන්ගෙන්ය. රිලවුන් දෙදෙනෙක් සටන් වදින අතර තුන්වැන්නෙක් ඔවුන් අතරේ තිබෙන වෙඩරු පිඩ ගැනීමේ කතාපුවතක් තිබේ. ඔවුන් එකිනෙකා සමග සටන් කරගන්න අතර, භාරතයේ ජනතාවට වෙඩරු පිඩ ලැබෙයි. කතාපුවත වටින්නේ සත කිහිපයක් වන නමුත් එය තුළ විශාල අරුතක් ගැබ් වී තිබේ. මිනිසුන් නළුවන් වන නමුත් ඔවුන් නාටකය ගැන නොදනී. මෙම දැනුම වැටහෙන්නේ දූප්පතුන්ට පමණයි. ධනවත් මිනිසුන්ට කිසි දෙයක් වැටහෙන්නේ නැත. පියා සිහි කෙරෙන්නේ දූප්පතුන්ගේ ස්වාමී සහ පාරිශුද්ධකරු ලෙසින්ය. ඔහු දැන් ප්‍රායෝගික ලෙස ඔහුගේ වර්ත කොටස රහඳක්වනවා. ඔබ විශාල රැස්වීම් වලදී මෙය විස්තර කළ යුතුයි. ඔබගේ ප්‍රශංසාව ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඉස්මතු වන බව බුද්ධිය පවසයි. අවසාන මොහොතේ සිනුව නාද වෙයි. දැන් දරුවන් මත නරක දශාවන්ගේ ග්‍රහණයක් තිබේ. ඔවුන්ගේ සම්බන්ධතාවය පැහැදිලි නොමැති අතර නොකඩවා බාධක ඇතිවෙයි. ඔබ උත්සාහ දරන ප්‍රමාණයට අනුව ඔබ ප්‍රතිලාභයක් ලබයි. පාන්ඩවයන්ට වර්ග අඩි තුනක භූමියක් සොයා ගැනීමට නොහැකි විය: එම ප්‍රශංසාව මෙම කාලය පිළිබඳවයි. නමුත් ඉන්පසුව ඔබ එහිදී ලෝකයේ පාලකයන් වන බව, කිසිවෙකු නොදනී. ඔය දරුවන් දැන් මෙය ප්‍රායෝගික ලෙස දන්නවා. මේ ගැන කිසිම පසුතැවිල්ලක් ඇති කරගැනීමට අවශ්‍ය නැත. පෙර චක්‍රයේද එය මේ ආකාරයෙන් සිදුවිය. ඔබ නාටකයේ රේල් පිළි මත අවධානයෙන් සිටිය යුතු අතර වංචල නොවිය යුතුයි. නාටකය දැන් අවසානයකට පැමිණෙන අතර අපි සතුටු දේශයට යනවා. ඔබට උසස් තත්ත්වයක් හිමි වන ආකාරයට ඉගෙන ගන්න. අවවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. කිසිම දෙයක් ගැන පසුතැවිලි නොවන්න. ඔබගේ බුද්ධියේ රේඛාව නිරන්තරයෙන් පැහැදිලිව තබාගන්න. නරක දශාවන්ගේ ග්‍රහණයෙන් ඔබව ආරක්ෂිතව තබාගන්න.
2. ඔබගේ ගෘහවාසීන්ට ඔබගේ වගකීම් ඉටු කරන්න. කිසිම කෙනෙකුට අකමැත්තක් ඇති කර නොගන්න. තෙළුම් මලක් මෙන් රැඳී සිටින්න. දේවවාදීන් වී, සියලු දෙනාට දේවවාදීන් බවට පත්කරවන්න.

වරදානය: ඔබ අසීමිත නිරාශාවේ ආකල්පයක් ඇති කරගන්නා, ස්ව-ආධිපත්‍යයද ඇති, සැබෑ රාජ සෘෂිවරයෙක් වේවා.

එක් අතක රාජධානිය තිබෙන අතර අනෙක් අතට සෘෂිවරුන් සිටියි, එනම්, අසීමිත නිරාශාව ඇති අය. ඔහු තමන්ගේ අධිපතියෙක් බැවින්, එවන් රාජ සෘෂිවරයෙක් තුළ, තමන්ට හෝ වෙනත් කිසිවෙකුට හෝ කිසි දේකට බැඳීමක් නොතිබෙයි. එබැවින් ඔහුගේ මනස, බුද්ධිය සහ සංස්කාර ඔහුගේ පාලනය යටතේ තිබෙන අතර, නිරාශාව තිබෙන බැවින්, පැරණි ලෝකය කෙරෙහි සුළු හෝ බැඳීමක සිතිවිල්ලක්වත් තිබිය නොහැක. එබැවින් තමන් රාජ සෘෂිවරයෙක් බව සැලකීම යනු, රජ කෙනෙක් වීම සමගම, ඔබ අසීමිත නිරාශාවද ඇති අයෙක් වීමයි.

පාඨය: නුවණැති පුද්ගලයෙක් යනු, අන් සියලුම ආධාරක ඉවත් වීමට පෙර, ඒකායන පියාව ඔහුගේ ආධාරකය බවට පත්කරගන්නා අයෙක්ය.

***** ඔම් ශාන්ති *****

මාතේශ්වරීගේ මිල කළ නොහැකි වදන්

“මවත් ඔබයි, පියාත් ඔබයි, අප ඔබගේ දරුවන් වන අතර, ඔබගේ දයාව නිසා අපට බොහෝ සතුට තිබේ” යන ප්‍රශංසාව ගායනා කරන්නේ කාටද? මෙය නිසැකවම ගායනා කරන්නේ දෙවියන්ටයි, මන්ද, දෙවියන්ම මව සහ පියාගේ වේශයෙන් පැමිණ, මෙම ලෝකයට අසීමිත සතුට ලබා දෙන බැවින්. දෙවියන් යම් අවස්ථාවකදී, නිසැකවම සතුටු ලෝකයක් නිර්මාණය කළා, ඔහුට මව සහ පියා ලෙසින් ඔවුන් කන්නලව් කරන්නේ මේ නිසයි. කෙසේවෙතත්, සතුට යනු කුමක්ද කියා, මිනිසුන් නොදනී. මෙම ලෝකයේ අසීමිත සතුට තිබුණු විට සාමය ද තිබුණි, නමුත් තව දුරටත් එම සතුට නොමැත. මිනිසුන් තුළ අනිවාර්යෙන් සතුට වෙනුවෙන් ආශාවක් තිබේ. සමහරු ධනය සහ දේපළ ඉල්ලන අතර තවත් සමහරු දරුවන් ඉල්ලයි. ඔවුන්ගේ සැමියන් ජීවත්ව සිටින කල් ඔවුන් විශ්වාසවන්ත මනාලියන් ලෙස සිටීමට සහ කිසිදා වැන්දඹුවන් නොවීමට සමහරු අයදියි. එබැවින් ඔවුන්ගේ ආශාව තිබෙන්නේ සතුට වෙනුවෙන් නොවේද? එබැවින් දෙවියන් යම් කලකදී අනිවාර්යෙන් ඔවුන්ගේ ආශාවන් ඉටු කරයි. ස්වර්ණමය යුගයෙදී මිහිපිට දිව්‍යලෝකය තිබෙන විට, නිරන්තර සතුට තිබෙන අතර ස්ත්‍රීන් කිසිදා වැන්දඹුවන් නොවෙයි. එබැවින් අසීමිත සතුට තිබෙන ස්වර්ණමය යුගයෙදී එම ආශාව ඉටුකෙරෙනවා. කෙසේවෙතත්, මෙකල එය කලී යුගයයි. මෙකල මිනිසුන් අත්විඳින්නේ දුකම පමණක් වන අතර, මිනිසුන් අත්විඳින විට ඔවුන් පවසන්නේ: සියලු දේම දෙවියන්ගේ පිභානෙන් පිළිගෙන, එය මිහිරි බව සලකන්න. කෙසේවෙතත්, දෙවියන්ම පැමිණ, අපගේ සියලුම ගිණුම් පියවීමට මගපාදන විට, එවිටයි අප “මවත් ඔබයි පියාත් ඔබයි” යැයි පවසන්නේ. අවිවා.